

Az Apokalipszis szakácskönyvéből

Megyünk az olvadás fegyverzajában,
mint harctérre vezényelt katonák,
magába harapó zsíroskenyéren -
phóolvadásos rétkaréjon át.

De csak megyünk előre, körbe, bátran
- világ-kígyónk farkába harapott -,
megyünk, megyünk, egy óriási szájban
splágyan forogva - ínyencfalatok;

 II.

Zörög a fény, az égi sztaniol.

egy percre, - ámde már is újrallobban

 (mint akta új lapiján az áthozat):

olt s szít az édes nyál, ha tűzbe pottyan.

Zörög a fény, a qvűrt ezüstpapír:

mint hámozatlan túlfelén a pír.

Csillaq yakít, bolygói fénylenek:

angyalj óvodák emésztenek.

Zörög a fény, hengergetik javában

nem váltják be a földi patikában.

Gyerekkoromban felszöktem gyakorta

s bolygók. A tartógerenda tövén,

tekerve, tornyosult a lakoma

Egy-egy diót - bolygó vagy csillagot -

az Úr, ha rájön. Szégyelltem, de nem

s felnőttkoromra morzsa sem maradt

(Baka István *Farkasok órája* című kötetéből.)

 

Előző

oldal →